

Temná skála skrývá na věky nápis - vetus via -
staré jméno cesty pod hradem Bítov - Votobia.
Živý odraz zelené hladiny, s věží kamennou,
s prašnou cestou boží krajiny, mnohokrát změněnou.

Prostá chatrč na břehu jezera, kde sítě na slunci schnou,
malé štěstí vdovy rybářky krčí se za matkou svou.
Těžký život v dobách nikoho, tak i v dobách všech,
neštěstí po horách nechodí, vždy jen po lidech.

Šťastně běží malé děvčátko, chce si nad skálou hrát,
vlhký kámen nohy podrazí, slyšet je výkřik a pád.
Marně volá matka k večeři, marně utíká,
rukou víská v mrtvé kadeři, zoufalá naříká.

Vetus via - Votobia - vetus via - Votobia

Od té doby tichým údolím zaznívá šílený smích.
Divé kočky se kolem batolí, hrání si každíčkou z nich.
Před zlou zimou, bouří, vichřicí, hrozbou vlčích spár
leží s nimi v bílé kytlici, rozum - samý cár.

Na projížďku ve dnech svátosti vyplul bítovský pán.
V bílé loďce s dcerou jedinou, nechtěl být ten večer sám.
Hádky koček dívku vyděsí, pláč jí úsměv vzal.
Rytíř lukem smečku utiší, ortel podepsal.

Pomstychtivá šílená rybářka pokleká nad rodinou.
Kalné oči, hněvem zbarvené, vrhá se na nevinnou.
V krutém boji, zlém a nerovném, padají do hlubin.
Jméno cesty vryté do skály zahalil temný stín.

Vetus via - Votobia - vetus via - Votobia